

Zew – Zenek Kupertasa

Gdybym tak przeciwstawić się bał
To bym z miejsca nie ruszył i stał
I oskarżał niebo i ziemię, za to, że
Ciemno i są kamienie
Nie ma co się oburzać na burzę
Tańczę w burzy, to w mojej naturze
I w deszczu falę wznoszę i na niej
Płynę i się unoszę
Przeciwności i trudności
Wzmogą ogień mej żarliwości
Słyszę wyraźnie zew
Dla niego łzy, poty i krew
Kto mi odbiera, kto mi dowali
Tylko mój ogień
Bardziej rozpali
Dosyć mam uległości
Nikt nie odbierze mojej wolności
Więc się nie boję, w miejscu nie stoję
Idę w nieznane,
A wiem, że Idę po swoje
Jeśli walczę to będę obity
Jeśli walczę to będę i zbity
Upadek nie jest klęską, bo
Póki wstaję, jestem zwycięzcą
W końcu burza ze słońcem przegrywa
I na niebie kolory odkrywa
A w świetle czarna zmija
Co tylko syczy, w kłębek się zwija
Przeciwności i trudności
Wzmogą ogień mej żarliwości
Słyszę wyraźnie zew
Dla niego łzy, poty i krew
Kto mi odbiera, kto mi dowali
Tylko mój ogień
Bardziej rozpali
Dosyć mam uległości

Nikt nie odbierze mojej wolności
Więc się nie boję, w miejscu nie stoję
Idę w nieznane,
A wiem, że Idę po swoje
Ku lepszemu, ku wolności
Nie mam żadnych wątpliwości
Przeciwności i trudności
Burze, deszcze i ciemności
I przykrości i podłości
Tylko wzmogą ogień mej żarliwości
O!!!!!!

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych